

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
๒๓ - ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘
[ตอนที่ ๑ ฟังธรรมเพื่อรู้ตัว?]

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ๒๓ - ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ [ตอนที่ ๑ ฟังธรรมเพื่อรู้ตัว?]

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันที่ ๒๓ - ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๘ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวน
เขตต์ ประธานกรรมการมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา และคณะวิทยากร
รศ.สงบ เชื้อทอง ผศ.อรรณพ หอมจันทร์ อ.ธีรพันธ์ ครองยุทธ อ.ธิดารัตน์ หอมจันทร์
อ.คำปิ่น อักษรวิสัย ได้รับเชิญจากชมรมบ้านธัมมะหาดใหญ่ โดยคุณพนิดา มิตรปวง
ชน (คุณโก๋) คุณอมรวไล มิตรปวงชน (คุณชีล) และคุณจิรัฐ ศรีวัชรเมธี เพื่อไปสนทนา
ธรรม ที่โรงแรมเอเซียหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นครั้งที่ ๒ โดยครั้งแรก จัดขึ้นเมื่อ
วันที่ ๒๕ - ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๗

ข้าพเจ้าเดินทางถึงท่าอากาศยาน
หาดใหญ่พร้อมสหายธรรมจำนวนหนึ่ง ก่อน
หน้าที่ท่านอาจารย์และท่านอื่น ๆ จะเดินทาง
มาถึงเล็กน้อย เนื่องจากแต่ละท่านมาสายการบิน
ต่างกัน สำหรับข้าพเจ้า เดินทางโดยสายการบิน
ไลอ้อนแอร์ ซึ่งได้จองตั๋วตอนมีโปรโมชั่นไว้
ล่วงหน้าในราคาไปกลับ เพียง ๗๙๐ บาทเท่านั้น
หลายท่านอาจตกใจว่าถูกมาก ไม่ต้องตกใจครับ
มีบางท่านจองตั๋วมาร่วมสนทนธรรมที่หาดใหญ่
สำหรับปีหน้าไว้แล้ว ในวันที่ ๔ - ๑๐ มีนาคม
๒๕๕๙ ในราคา ๗๙๐ บาทเช่นกัน

เมื่อท่านอาจารย์และคณะฯ เดินทาง
มาถึงในเวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. ได้มีสมาชิก
ชมรมบ้านธัมมะหาดใหญ่หลายท่านมาคอย
ต้อนรับ โดยคุณโก๋ (คุณพนิดา) ได้จัดรถตู้เพื่อรับ

คณะทุกคนเดินทางเข้าพักที่โรงแรม
เอเชียนหาดใหญ่ และรับประทานอาหาร
กลางวัน ก่อนที่จะมีการสนทนา
ธรรมในช่วงเวลาบ่าย ๓ โมง ถึง ๕ โมง
เย็น

โรงแรมเอเชียนหาดใหญ่ตั้ง

อยู่ใจกลางของย่านธุรกิจที่เก่าแก่
ของหาดใหญ่ การเดินทางไปในที่
ต่าง ๆ มีความสะดวกสบายและ
สามารถเรียกใช้บริการรถปิกอัพ
ได้ในราคาไม่แพง จากโรงแรมเพียง

เดินไม่กี่ก้าวก็ถึงตลาดกิมหยงซึ่งเป็นแหล่งช้อปปิ้งชื่อดังของหาดใหญ่ ทั้งยังแวดล้อมไป
ด้วยร้านค้า ร้านอาหารต่าง ๆ มากมาย ที่มักมีชาวมาเลเซีย ขับรถข้ามมารับประทาน
กันเป็นประจำ แต่ช่วงนี้มีน้อยลง เนื่องจากอยู่ในช่วงของการถือศีลอด

อันดับต่อไป ขออนุญาตนำความการ
สนทนาธรรม มาฝากให้ทุก ๆ ท่านได้พิจารณา
เช่นเคยนะครับ และเนื่องจากการสนทนาที่
หาดใหญ่ในครั้งนี้ มีข้อความที่ดีมาก ๆ ทั้ง
สำหรับท่านผู้ใหม่และเพิ่มความชัดเจนสำหรับ

ท่านอื่น ๆ ด้วย ที่อาจทำให้คลายจากข้อสงสัยที่มีอยู่ได้ตามสมควร เนื่องจากเป็นการสนทนาที่ตรงไปตรงมาและชัดเจนมาก อันเป็นอุปนิสัยของชาวใต้ ซึ่งเป็นที่น่ายินดีและอนุโมทนาอย่างยิ่ง ที่ได้ฟังประสบการณ์ของหลาย ๆ ท่านที่ผ่าน ๆ มา จนกระทั่งกว่าที่จะได้มาพบและได้ฟังพระธรรมที่ถูกต้อจากการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จากท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ในชาตินี้

นับเป็นบุญและเป็นตัวอย่างให้เห็นถึงคุณค่า ของคำที่ว่า "เพราะบุญที่ได้กระทำไว้แล้วแต่ปางก่อน" ซึ่งทำให้มั่นคงขึ้นว่า หากมิได้เป็นผู้ที่ได้เคยมีการสะสมความเข้าใจจากการฟังในความจริงที่ทรงตรัสรู้ และทรงแสดงมาก่อนในอดีต จะไม่มีทางได้พบกับพระธรรมในขณะนี้ ซึ่งแสดงความจริงที่ถูกต้อได้เลย หมดโอกาสที่จะ

สะสมความเข้าใจ (ปัญญา) ในชาตินี้ และ
ห่างไกลออกจากพระสัทธรรมจนเป็นผู้ที่วน
อยู่ในสังสารวัฏ หาทางออกไม่ได้ วนเวียน
อยู่กับสุขและทุกข์เช่นนี้ไม่มีที่สิ้นสุด ออก
จากทรงของสังสารวัฏไม่ได้เลย เมื่อได้นำมา
ถอดเทปแล้วก็รู้สึกดีมาก อยากให้ทุก ๆ
ท่านได้อ่านและพิจารณาซ้ำ ๆ ทีละคำโดย
ครบถ้วน จึงตั้งใจว่าจะแบ่งออกเป็น ๓ ตอน
จบ เพื่อบันทึกไว้สำหรับท่านที่สนใจและมี
เวลาสามารถอ่านทบทวนได้ เนื่องจากท่าน
อาจารย์เมตตาแสดงถึงความสำคัญของการ
ฟังและศึกษาเพื่อความเข้าใจธรรมที่ถูกต้อง

ไว้โดยละเอียดมาก ๆ ไม่ลืมว่า ฟังเพื่อเข้าใจ ไม่ใช่เพื่อไปปฏิบัติครับ

ผู้ฟัง :

กราบขอพระคุณท่านอาจารย์สุจินต์ และคณะวิทยากร
รวมทั้งผู้จัด ที่วันนี้ได้กรุณาให้เราชาวหาดใหญ่ หรือชาว
ใต้ มีโอกาสได้ฟังธรรม เผอิญได้มีโอกาสฟังท่านอาจารย์
ทางยูทูป ในวันวิสาขบูชาที่ผ่านมา อาจารย์เน้นให้ฟัง
และเข้าใจธรรมะที่ถูกต้อง คือ ธรรมะคือสภาพความเป็น
จริงที่ปรากฏ ที่นี้อยากจะเรียนถามว่า เนื่องจากสิ่งเหล่านี้
เป็นสิ่งที่ละเอียด บางครั้ง สภาพที่เกิดขึ้น เราจะมารู้ตัว
หลังจากเหตุการณ์นั้นผ่านไปแล้ว ทำอย่างไร? ที่เราจะ
รู้ทันสภาพธรรมะ อย่างที่อาจารย์ได้กล่าวไว้

ท่านอาจารย์ :

คะ มีแต่คำว่า จะรู้ตัว จะรู้ทัน แต่ จะรู้ตัว "ตัว" อะไร?
และ "ทัน" อะไรคะ? เพราะฉะนั้น แต่ละคำที่ไม่เข้าใจ ก็
ไม่ใช่คำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะว่า เราพูดได้
รู้ตัวไหม? ทำอย่างนี้ คิดอย่างนี้ คำตอบก็คือ รู้ หรือ ไม่
รู้ตัว แต่ไม่ใช่ความเห็นถูก ไม่ใช่ความเข้าใจถูก ในสิ่งที่มี
จริง ซึ่งเป็นคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า
เพราะฉะนั้น คำที่เราใช้ตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นคำที่เรา
ได้ยิน ได้ฟัง ใช้เป็นประจำ แต่ไม่ได้เข้าใจความจริงของ
คำที่เราใช้ เช่น "รู้ตัว" กับ "รู้ทัน" ต้องรู้ก่อน "ตัว" คือ
อะไร? ที่จะรู้ ถูกต้องไหม? และ "ทัน" อะไร?

ผู้ฟัง :

ตัวรู้ ก็คือ จิต

ท่านอาจารย์ : แล้วรู้ตัว "รู้" อะไรคะ?

ผู้ฟัง : รู้ว่าเป็นกุศลจิต หรือ อกุศลจิต

ท่านอาจารย์ : แล้วใครรู้?

ผู้ฟัง : จิตรู้

ท่านอาจารย์ : จิตรู้ หรือ เรารู้?

ผู้ฟัง : ในความเป็นจริง เรารู้

ท่านอาจารย์ : เพราะฉะนั้น การฟังธรรมะ เพื่อเข้าใจแต่ละคำ ซึ่งยาก
จริง ๆ เพราะเหตุว่า ไม่ใช่คำที่เคยได้ยินมาก่อน ในชาติ
ก่อน ๆ ด้วย ถ้าไม่เคยฟังมาเลย เพราะเหตุว่า เป็นคำของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งก่อนนั้น จะไม่มีการได้ยินคำ
ของพระองค์เลย จนกระทั่งเมื่อพระองค์ได้ทรงตรัสรู้
สภาพธรรมะ ตามความเป็นจริง แล้วก็เห็นว่า คนอื่น ไม่
สามารถจะรู้ได้ด้วยตัวเอง จนกว่าจะได้ฟังจากพระองค์
ถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงตรัสรู้

...เพราะฉะนั้น "คำของพระองค์" ต้องต่างจาก "คำของคน
อื่น" และใครก็คิดเองไม่ได้ด้วย แต่ละคำ มีความลึกซึ้ง
มาก เพราะว่า เป็นคำที่เกิดจากการที่ได้ทรงตรัสรู้ความ
จริง กว่าจะได้รู้ ๔ อสงไขยแสนกัปปี เพราะฉะนั้น ได้ยิน
ได้ฟังอะไร ส่วนใหญ่ ไม่ใช่คำที่จะทำให้เราเข้าใจสิ่งที่

ปรากฏ ถ้าคำนั้นไม่ใช่คำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คำ
ของคนอื่นทั้งหมด ไม่ทำให้เข้าใจความจริง แต่ว่า วาจา
สัจจะทุกคำ กล่าวถึงสิ่งที่มีจริง ๆ ขณะนี้ ซึ่งไม่เคยฟังมา
ก่อน แล้วก็ยากมาก เพราะเหตุว่า เกิดมา ก็มีเห็น มีได้ยิน
แล้วจากโลกนี้ไป โดยไม่รู้ความจริงตลอดชีวิต จะไปทัน
อะไร? แล้วก็ จะไปรู้อะไร...

...การฟังพระธรรม ต้องฟังให้ละเอียด "เพื่อเข้าใจ" แต่
ไม่ใช่ "เพื่อรู้ตัว" ไม่ใช่ "เพื่อรู้ทัน" แต่ เพื่อเข้าใจความจริง
ซึ่งกำลังมีอยู่ในขณะนี้ เมื่อวานนี้ดับไปหมดแล้ว จะไปรู้
ความจริงของสิ่งที่ดับแล้ว เป็นไปไม่ได้ สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น
ก็ไม่มีใครที่สามารถจะไปรู้ความจริงได้ และเดี๋ยวนี้ มีสิ่งที่
กำลังมี เพราะฉะนั้น "รู้ตัว" จะรู้อะไร? "รู้ทัน" จะรู้อะไร?
ต้องเป็นสิ่งที่ค่อย ๆ ไตร่ตรอง เพื่อละความไม่รู้ ไม่ใช่เพื่อ
จะไป "เป็นเรา" ที่รู้ตัว หรือว่าเป็นเรา ที่รู้ทัน โดยไม่รู้ตัว
"ทัน" คือ อะไร...

...เพราะฉะนั้น แต่ละคำ เพื่อเข้าใจถูก ความเข้าใจถูกมีจริง ก็ไม่ใช่เราอีก เพราะว่าทุกอย่างที่มีจริง มีจริงเมื่อเกิด ถ้าไม่เกิด ก็ไม่มี และเกิดแล้วก็ต้องดับไป ไม่มีอะไรที่ยั่งยืนเลย แต่การเกิดและการดับในขณะนี้เอง ไม่ปรากฏ เพราะเหตุว่า การเกิดดับสืบต่อของสภาพธรรมะ เร็วสุดที่จะประมาณได้ เกิดแล้วดับ ทันที แล้วก็เกิดขึ้น สืบต่อทันที แล้วก็ดับทันที เร็วอย่างนี้ แล้วจะไปประจักษ์การเกิดดับได้อย่างไร? นอกจากปัญญา ที่ค่อย ๆ ฟัง และค่อย ๆ เข้าใจขึ้น ค่อย ๆ มั่นคงในการรู้ ว่า ความจริงเป็นอย่างนี้ แล้วใครรู้? พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ ถ้าพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ทรงตรัสรู้ความจริงเดี๋ยวนี้ ซึ่งกำลังเกิดดับ ไม่มีทางที่จะละกิเลส ความไม่รู้ได้ เพราะสภาพธรรมะขณะนี้ เป็นอย่างนั้น แต่ไม่รู้!!!...

...ด้วยเหตุนี้ ไม่มีใครสอนให้ไป "ทัน" หรือว่า ไม่มีใครสอนให้ "รู้ตัว" โดยไม่กล่าวถึงสภาพธรรมะที่มีจริง ๆ และเข้าใจถูกต้องตามความเป็นจริงว่า จะทันอะไร? เกิดแล้วดับ เร็วมาก!!! แต่ว่า ความค่อย ๆ เข้าใจถูก ในสิ่งที่มีสามารถที่จะทำให้ค่อย ๆ เข้าใจความจริง ตามลำดับขั้น เพราะฉะนั้น ไม่ต้องคำนึงถึง เรื่องทัน กับเรื่องรู้ตัว แต่ควรที่จะคิดว่า ขณะนี้ ฟังอะไร? ฟังเรื่องสิ่งที่มีจริง มีจริงแน่นอน เมื่อไหร่? เดียวนี้เอง!! กำลังมี!!! ภาษาบาลี ใช้คำว่า "ธรรมะ" หมายความว่า สิ่งที่มีจริง ๆ ปรากฏให้รู้ว่ามี แต่ละอย่าง ๆ ซึ่งถ้าไม่มีการฟัง ก็ยึดมั่นคงว่า เป็นสิ่งที่เที่ยง ไม่เกิดดับเลย เสานี้ ไม่เกิดดับ ไช้ไหม? แก้อีกก็ไม่เกิดดับ อะไรก็ไม่เกิดดับ เพราะไม่ได้เข้าใจความจริงว่า ขณะนี้ อะไร? ที่กำลังปรากฏ!! แม้แต่อะไรกำลังปรากฏก็ไม่เหมือนที่เราเคยคิด

...มีจริง ๆ นะคะ แต่ยากที่จะเข้าใจ ต้องค่อย ๆ ฟังค่ะ ต่อไปนี้ ไม่ต้อง "ทัน" แล้วไช้ไหม? สบายใจได้ เหนื่อย... จะไปพยายามทันอะไรก็ไม่รู้ แล้วก็ไม่ต้องไป "รู้ตัว" ซึ่ง "ตัว" ก็มี แต่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร? แล้วจะไปรู้ตรงไหน? ที่เป็นตัว...

- ผู้ฟัง : ขออนุญาตถามต่อได้ไหมคะ?
- ท่านอาจารย์ : เชิญเลยคะ
- ผู้ฟัง : ระหว่างที่จะเรียนรู้ หรือทำความเข้าใจนี้ ถ้าตอนนี้ เรามาฝึกในกิจวัตรประจำวัน ที่จะทำให้เกิดกุศลจิต คือ ไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง เพื่อให้ทางกาย และวาจา เป็นกรรมที่ดี อย่างนี้ถูกต้องไหม?
- ท่านอาจารย์ : ค่ะ เราจะทำเอง หรือว่า ฟังพระธรรมให้เข้าใจ?
- ผู้ฟัง : ทำไปพร้อมกันได้ไหม? คือ ฟังด้วย แล้วระหว่างที่ยังกำลังจะเข้าใจ ก็ได้มีการปฏิบัติ
- ท่านอาจารย์ : การศึกษาธรรมะ ศึกษาทีละคำ จึงสามารถที่จะเข้าใจได้ เพราะเราไม่รู้เลยสักคำ ปฏิบัติ คืออะไร? ก็จะมีปฏิบัติแล้ว ก็เลยไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร แต่ถ้าเราศึกษาทีละคำ ถ้าเข้าใจคำนี้ รอบรู้ในคำนี้ พอไปได้ยินได้ฟังคำนี้ที่ไหน ก็สามรถที่จะเข้าใจได้ และจากคำหนึ่ง ไปอีกคำหนึ่ง ใน ๔๕ พรรษา ที่ทรงแสดง สามารถที่จะเริ่มเข้าใจรอบรู้ขึ้น แต่รู้จริง ๆ ไม่ใช่ฟังเฉิน ๆ

ขณะนี้ กำลังฟังธรรมะหรือเปล่าคะ? แต่ต้องรู้ว่า ธรรมะคืออะไร? มิฉะนั้น ไม่ชื่อว่าฟังธรรมะ จากการที่ไม่เคยเข้าใจสภาพที่มีจริง สิ่งที่มีจริงเดี๋ยวนี้ เราก็คิดว่า เราจะฟังธรรมะ แต่...ธรรมะอยู่ไหน?

ผู้ฟัง : อยู่รอบ ๆ ตัวเรา

ท่านอาจารย์ : รอบตัวเลย อะไรเป็นธรรมชาติบ้าง?

ผู้ฟัง : ก็คือ ภาพที่เห็น เสียงที่ได้ยิน

ท่านอาจารย์ : ภาพ คืออะไร? ลองบอกสักภาพสิคะ?

ผู้ฟัง : ภาพท่านอาจารย์ค่ะ

ท่านอาจารย์ : นั้นสิคะ เห็นไหม? เราคิดเอง ใช่ไหม? หลับตาแล้วมีไหม?

ลองหลับ

ผู้ฟัง : ไม่มีค่ะ

ท่านอาจารย์ : หายไปไหนล่ะ ค่ะ?

ผู้ฟัง : เราจำเอาไว้

ท่านอาจารย์ : เราศึกษาธรรมะ ด้วยความคิดของเราเองผสมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเราไม่สามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังได้ เพราะเรา "คิดเอง" แทนที่อยู่ตลอดเวลา!!! แต่ถ้าเราจะรู้ว่า ใครก็ตาม จะคิดสักเท่าไร ก็ไม่ตรงความจริงของสภาพธรรมะ ไม่สามารถที่จะคิดเอง ไม่ว่าเขาเป็นใครก็ตาม

เพราะฉะนั้น การที่ได้ฟังพระธรรม จะเริ่มเข้าใจถูกต้อง เริ่มรู้สิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน และเป็นสิ่งที่จริง พิสูจน์ได้ แต่ยากที่จะรู้ โดยการประจักษ์แจ้ง เช่นเมื่อกี้ เป็นภาพหมด ขณะที่กำลังเห็น ใช่ไหม? ถูกไหม? เริ่มรู้แล้วว่า จริงหรือเปล่า?...

ถ้าคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ลองฟัง...
ขณะใดก็ตามที่เห็น มีสิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้ เท่านั้น!!! แต่
นี่ค่ะ!!! คิดไม่ออกอีกแล้ว!! ไช้ไหม? มี "เห็น" ก็ต้องมี "สิ่ง
ที่ปรากฏให้เห็นได้" เห็น "เสียง" ได้ไหม? ไม่ได้ เห็น "กลิ่น"
ได้ไหม? เห็น "รส" ได้ไหม?

ผู้ฟัง :

ท่านอาจารย์ :

ไม่ได้ค่ะ

ไม่ได้ เริ่มรู้ว่า ขณะนี้ มี "เห็น" มี "สิ่งที่ปรากฏให้เห็น"
จริง ๆ เหมือนเวลาได้ยินเสียง "เสียง" มีจริง ๆ ในขณะ
ที่ "ได้ยิน" เพราะฉะนั้น สิ่งที่กำลังปรากฏให้เห็นได้ขณะนี้ มี
จริง ขณะที่เห็นเกิดขึ้น เท่านั้นค่ะ ไม่เป็นภาพ ไม่เป็นอะไร
เลย ถ้าไม่คิด เพราะอะไรคะ? แค่ว่ากลับตาที่ไม่มีแล้ว!!

...เพราะฉะนั้น สิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้ ต้องไม่ใช่สิ่งที่คิด
เป็นรูปร่างสัญญาณต่าง ๆ เป็นคนนั้น คนนี้ แต่พอกลับตา
ก็ยังคิดถึง ด้วยความจำ ว่าคนนั้น หน้าตาอย่างนั้น แต่ว่า
เวลาที่เห็น กับเวลาที่คิด ต่างกันที่ว่า ขณะที่คิด ไม่มีสิ่งที่
ปรากฏทางตาให้เห็น อย่างในฝัน ฝันเห็นเยอะมาก แต่ไม่
มีสิ่งที่ปรากฏทางตาสักอย่าง...

...เพราะฉะนั้น สิ่งที่ปรากฏทางตาเดี๋ยวนี้ ต้องเป็นอย่าง
หนึ่ง และ การจำและคิดถึงสิ่งที่ปรากฏทางตา เหมือนใน
ฝัน เห็นโน้น เห็นนี้ ต้องไม่ใช่สิ่งที่ปรากฏให้เห็น นี่คือ คำ
สอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งทำให้สามารถที่จะ
เข้าใจได้ถูกต้อง ว่าเราติดข้อง ในความไม่รู้ความจริงของ
สิ่งที่ปรากฏ ซึ่งทรงแสดงไว้ว่า ขณะนี้ แต่ก่อนนี้ไม่เห็น
"เห็น" ไม่เกิดขึ้น จะเห็นไม่ได้ และ สิ่งที่ยังไม่ปรากฏ ก็ยัง
ไม่เกิดด้วย ต่อเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้นแล้วก็กระทบตา ต้องมีสิ่ง
ที่กระทบได้ เป็นปัจจัยให้จิต เกิดขึ้น "เห็น" สิ่ง que กระทบตา
ในขณะนี้!!!!...

...เพราะฉะนั้น อะไร ที่จะสามารถกระทบตาได้? "คน" กระทบตาไม่ได้ "ถ้วยแก้ว" กระทบตาไม่ได้ แต่มีสิ่งที่สามารถกระทบตาได้ ที่อยู่ที่สิ่งนั้น ๆ ที่เราเคยยึดถือ ว่า เป็นคน เป็นแก้ว แต่ความจริงก็คือ ธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม มี ที่ไหน ก็มีสิ่งที่จะกระทบตา แล้วก็ปรากฏให้เห็น แล้วก็จำ รูปร่างสัณฐานของสิ่งที่ปรากฏ แล้วก็นึกคิด เป็นเรื่องเป็นราว ว่าสิ่งนั้นมีจริง ตลอดเวลา แต่ตามความเป็นจริง สิ่ง นั้น ขณะเพียงแค่หลับตา ก็ไม่มี ถูกต้องไหม? แม้ก่อนหลับ (ตา) ก็ดับแล้ว!! ก็ไม่เห็นตามความเป็นจริง...

...เพราะฉะนั้น การฟังพระธรรม ไม่คิด อย่างที่เคยคิด ไม่เอาความเห็น ความเข้าใจของเรา มาเติมว่า พอฟังแล้ว จะปฏิบัติ จะพยายามทำให้รู้ ว่าสิ่งที่ปรากฏในขณะนี้ เป็นอย่างไร? เกิดดับอย่างไร? นั่นผิด!!! เพราะเหตุว่า ไม่ใช่คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้เข้าใจตามลำดับ เช่น เมื่อกี้ "เห็นภาพ" ไม่ใช่ตามลำดับ แต่เห็น "สิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้" เท่านั้น!!! ตามลำดับ ก่อนที่จะเป็นภาพ ก่อนที่จะเป็นจำ ก่อนที่จะเป็นคิดเรื่องราวต่าง ๆ เพียงมีสิ่งที่ปรากฏให้เห็น ซึ่งเดี๋ยวนี้กำลังปรากฏ นี่คือ

ธรรมะ คือ สิ่งที่มีจริง ซึ่งใครก็ไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่า
ขณะนี้ สิ่งที่ปรากฏนี้แหละ เกิดขึ้น จึงปรากฏ!!! แล้วก็ดับ
ไป เร็วสุดที่จะประมาณได้!!!...

..."เสียง" ไม่มี ไม่ปรากฏ แล้วก็มีเสียงปรากฏ แล้วก็หมด
ไป หมายความว่า ต้องมีธาตุ ที่ได้ยิน "เสียง" จึงปรากฏได้
และธาตุที่ได้ยิน เมื่อเสียงดับ จะได้ยินต่อไปก็ไม่ได้ ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง ตั้งแต่เกิดจนตาย ก็เป็นธรรมะแต่ละหนึ่ง ซึ่งมี
เหตุปัจจัยเกิดขึ้น ไม่ใช่ใครอยากให้เกิดก็เกิด

เพราะฉะนั้น ต้องเข้าใจจริง ๆ ว่า ศึกษาธรรมะ คือ ศึกษา
ให้เข้าใจสิ่งที่กำลังมีในขณะนี้ โดยไม่เอาความคิดของเรา
เข้ามาใส่ หรือเข้ามาต่อเติม ถ้าทำอย่างนั้นเมื่อไหร่ก็คือ
ว่า ไม่ได้ฟังพระธรรม "คิด" ด้วยความคิดของตัวเอง
เพราะฉะนั้น ลืมหมดเลย ไม่สนใจสิ่งที่เราเคยคิดมาก่อน
เพราะอะไร? เพราะกำลังฟังพระธรรม ที่พระสัมมาสัม
พุทธเจ้าทรงตรัสรู้และทรงแสดง ถ้าไม่ทรงตรัสรู้อย่างนี้
จะถึงความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ไหม? ที่จะรู้
ความจริง ถึงที่สุด อย่างละเอียดยิ่ง...

เพราะฉะนั้น การฟังพระธรรม เริ่มด้วยการเคารพอย่างยิ่ง
ในแต่ละคำที่ได้ฟัง ว่าเป็นวาจาสัตยะ ลึกซึ้ง เพราะแม้สิ่ง
ที่กำลังปรากฏ ก็ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใคร!!
'ได้ยินเสียงไหม? ต้องการได้ยิน หรือว่าได้ยินเกิด ตามเหตุ
ตามปัจจัย?

ผู้ฟัง :

ได้ยิน ตามเหตุตามปัจจัย

ท่านอาจารย์ :

ค่ะ แล้วก็ไม่เคยรู้ว่า 'ได้ยิน' ก็ดับแล้ว ในขณะที่ "เห็น" จะมี
"ได้ยิน" ไม่ได้!! เพราะฉะนั้น เริ่มจากการรู้จักพระสัมมา
สัมพุทธเจ้า ว่าเป็นผู้ที่ทรงตรัสรู้ความจริง ซึ่งคนอื่นไม่
สามารถจะรู้อย่างพระองค์ได้ เพราะได้ทรงบำเพ็ญพระ
บารมี ถึงการที่จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่จะทรงพระ
มหากรุณา แสดงธรรมะที่ได้ตรัสรู้แล้ว ให้คนอื่นได้รู้ตาม
รู้ตาม แม้แต่คำเดียว "สิ่งที่มีจริง เป็นธรรมะ" ซึ่งใครก็ไม่รู้
จนกว่าจะได้ฟัง!!!

...เพราะฉะนั้น การศึกษาธรรมะ ก็คือ ฟังพระธรรม จนกระทั่งเข้าใจขึ้น แล้วก็ "เป็นผู้ตรง" ด้วย ว่าทุกอย่าง เป็นธรรม หมายความว่า ความเข้าใจ ก็ไม่ใช่เรา "ความ เข้าใจ" เกิดขึ้นแล้วก็ดับไป "เห็น" ก็ไม่ใช่ "เข้าใจ" "เสียง" ก็ไม่ใช่ "เข้าใจ" แต่ละหนึ่ง เป็นสิ่งที่มีจริง แต่ละหนึ่ง ซึ่ง เกิดแล้วก็ดับ แล้วยังไม่รู้ด้วย ว่าสิ่งที่ดับนั้น ไม่กลับมาอีก เลย นี่คือการละเอียดย่อยอย่างยิ่ง ของการที่จะรู้จักพระ สัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วก็ เริ่มได้รับมรดกที่ล้ำค่า เพราะ เหตุว่า ไม่มีใครสามารถที่จะทำให้ใครเข้าใจสิ่งที่มีจริงได้ นอกจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ยังเฝ้าทุกคนก็ต้องจากโลกนี้ไปไหม? อาจจะเป็นเย็นนี้ พรุ่งนี้ก็ได้ แต่ก่อนจากไป ควรเข้าใจสิ่งที่กำลังมีในขณะนี้ หรือไม่? เพราะว่า ถ้าไม่สะสมความเห็นถูก ความเข้าใจ ถูก...ไม่มีทางอื่น...ไม่มีทางอื่นเลย...ที่จะได้เข้าใจ ถ้า ไม่ได้ยิน ไม่ได้ฟังพระธรรม...

อ.อรรณพ :

กราบเรียนท่านอาจารย์ครับ พระธรรม เป็นมรดกที่ล้ำค่า
ที่นี่ คุณสมบัติของผู้ที่จะรับมรดก...

ท่านอาจารย์ :

เดี๋ยวก่อนนะคะ ล้ำค่าอย่างไร? ไซ้ไหม? ก็ต้องรู้ว่า เงิน
เท่าไร ก็ซื้อไม่ได้!!! มีใครจะเอาเงินไปซื้อความเห็นถูก
ความเข้าใจถูก จากการที่ได้ฟังแต่ละคำ ได้ไหม? คนที่
เข้าใจแล้ว ก็มีความหวังดีต่อคนอื่น อยากที่จะให้คนอื่น
เข้าใจด้วย แต่ทำอย่างไร เขาถึงจะเข้าใจ? ก็มีหนทาง
เดียว คือ หนทางของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ การพูด
ถึงสิ่งที่มีจริง สอนนาธรรม เพื่อที่จะได้เข้าใจ จากการที่ได้
ฟัง เพิ่มขึ้น เพราะว่า ไม่มีใคร สามารถที่จะมีเงินทองไป
ซื้อธรรมะได้ จึงล้ำค่า!!! เงินทองเท่าจักรวาล ก็ไม่
สามารถที่จะซื้อ แม้ความเห็นถูก แม้เพียงเท่าที่ได้ฟังเมื่อ
ครั้งนี้!!!

ภายหลังจบการสนทนาธรรม มีชาวหาดใหญ่และชาวใต้ มากกราบเรียนสนทนาธรรมกับท่านอาจารย์ต่อ ซึ่งท่านอาจารย์เมตตามาก นั่งสนทนาอยู่อีกนาน ข้าพเจ้าแม่มีนัดกับหลาย ๆ ท่านที่จะออกไปข้างนอกเพื่อหาอะไรรับประทานมื้อเย็น ก็ถึงกับลูกไม่ขึ้น เมื่อได้ฟังท่านอาจารย์สนทนาอย่างเป็นกันเองกับทุกคน ได้บันทึกวิธีเอาไว้เพื่อนำมาฝากทุก ๆ ท่านด้วย แม้ว่าคุณภาพของเสียงจะไม่ดีนัก แต่หากท่านพยายามตั้งใจฟังดี ๆ จะพบว่า ท่านก็ไม่อยากลุกหนีไปไหนเช่นกับข้าพเจ้าเช่นกันครับ

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขอบพระคุณและขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของคุณพนิดา มิตรปวงชน
คุณอมรวิไล มิตรปวงชน คุณจิรัฐ ศรีวัชรเมธี และสมาชิกชมรมบ้านรั่มมะหาดใหญ่
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่านครับ

